

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/114/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014201189
Dátum vydania rozhodnutia: 18.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201189.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobkyne: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., právne zastúpenej JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom, so sídlom Kukučínova 12, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad v Žiline, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, za účasti účastníkov konania: v rade 1/ O.U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., v rade 2/ B.U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2014/026328-1/Pál z 24. septembra 2014 v spojení s oznámením o oprave zrejmej chyby v písaní rozhodnutia č. OU-ZA-OVBP2-2014/026328-1/Pál z 24. septembra 2014 pod č. OU-ZA-OVBP2-2014/026328-3/Pál z 23. októbra 2014, na odvolanie žalovaného a žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/126/2014-76 z 5. mája 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/126/2014-76 z 5. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 177, 86 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Juraja Ďurajdu, advokáta so sídlom v Žiline, Kukučínova 12, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil žalobou žalobkyne napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohto rozsudku žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Obce Divina č. 20297/2012-27507/2014-OS-JS z 30.05.2014, ktorým stavebný úrad podľa § 88 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a ods. 4 vo väzbe na § 58 a 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“ alebo „zákon č. 50/1976 Zb.) dodatočne povolil zrealizované stavebné práce pre O.U. a manželku B. (ďalej len „stavebník“ alebo „stavebníci“) na stavbe: „Prístavba a nadstavba rodinného domu so vznikom novej

bytovej jednotky“ na pozemku CKN p. č. 252, kat. úz. G., okres B., s popisom stavby; súčasne určil podmienky pre dokončenie stavby.

2. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že za vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 250j ods. 2 písm. e/ OSP pokladal to, že žalobkyňa nebola oboznámená s kompletnou projektovou dokumentáciou posudzovanej stavby, ktorá bola jedným z podkladov pre vydanie napadnutých rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, čím jej bolo v konečnom dôsledku odopreté právo riadne sa oboznámiť so všetkými podkladmi rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a taktiež právo navrhovať dôkazy ako aj vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k podkladom rozhodnutia, resp. navrhnúť ich doplnenie.

3. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného mal krajský súd za preukázané, že právny predchodca žalovaného - Obvodný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, zrušil skoršie rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v konaní o dodatočnom povolení posudzovanej stavby a vec vrátil prvostupňovému správneému orgánu na nové konanie z dôvodu, že vlastníci nepovolenej stavby v dostatočnom rozsahu nezdokumentovali stav rodinného domu pred tým, ako začali s nepovolenými úpravami a nakoľko predmetom dodatočného povolenia stavby je aj nadstavba, nemohol druhostupňový správny orgán (vzhľadom na to, že chýbal výkres zachytávajúci pôvodný objekt v pohľadoch v reze) určiť, o koľko sa stavba nadstavbou zvýšila. Ďalej poukázal, že v súhrnnej technickej správe je medzi stavebnými úpravami existujúceho rodinného domu uvedená aj demontáž starej nevyhovujúcej konštrukcie krovu, avšak takýto výkres krovu v projektovej dokumentácii absentuje. Druhostupňový správny orgán uložil Stavebnému úradu Obce Divina doplniť projektovú dokumentáciu o chýbajúce výkresy. Následne Obec Divina vyzvala stavebníkov na doplnenie žiadosti o dodatočné stavebné povolenie a prerušila konanie. Listom č. 20297/2012-17326/2014-OS-JS z 27.03.2014 oznámila účastníkom konania, že pokračuje v konaní o dodatočnom povolení posudzovanej stavby, pričom súčasne podľa § 61 ods. 3 stavebného zákona vyzvala účastníkov konania, že môžu svoje námietky uplatniť najneskôr do 7-ich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia. Z administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie bolo právneému zástupcovi žalobkyne doručené 07.04.2014. Žalobkyňa sa spolu so svojím právnym zástupcom dostavila 09.04.2014 na Stavebný úrad Obec Divina a žiadala o nahliadnutie do spisu, súčasne požiadala o fotokópie z projektovej dokumentácie z dôvodu, že videla rozpor s existujúcim stavom. Stavebný úrad Obec Divina jej odmietol poskytnúť projektovú dokumentáciu s odôvodnením, že na poskytnutie fotokópií z projektovej dokumentácie je potrebný súhlas projektanta, ktorý obec nemala. Následne vydal prvostupňový správny orgán rozhodnutie, ktoré v odvolacom konaní preskúmal žalovaný.

4. Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou správnych orgánov, že nie je možné vyhotovovať, bez súhlasu autora projektu, fotokópie dokumentácie a jej rozmnoženiny a vydávať ich účastníkovi konania (teda aj žalobkyňi) pričom poukázal na ustanovenie § 13 ods. 1 zákona č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektov a autorizovaných stavebných inžinieroch (ďalej len „zákon č. 138/1992 Zb.“), ktoré výslovne upravuje, že projekty, ktoré sú výsledkom činnosti architektov a inžinierov, sú pre úradné účely verejnými listinami. Projekt stavby bol doručený vlastníkami posudzovanej stavby stavebnému úradu a bol predložený pre úradné účely a tvoril obsah úradného spisu prvostupňového správneho orgánu - Stavebného úradu Obce Divina. Ďalej krajský súd uviedol s odvolaním sa na ustanovenie § 7 ods. 3 písm. b) autorského zákona, že obsah verejných listín nie je chránený autorským právom a keďže projektová dokumentácia k posudzovanej stavbe bola určená na úradné účely, mala charakter verejnej listiny, naviac sa stala súčasťou úradného spisu. Projekt posudzovanej stavby pre konanie stavebného úradu o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a a nasl. stavebného zákona má podľa krajského súdu charakter verejných listín, stal sa súčasťou úradného spisu a preto nemôže požívať ochranu podľa autorského zákona. Uzavrel, že výklad prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného je v rozpore s § 13 ods. 1 zákona č. 138/1992 Zb. vo väzbe § 7 ods. 3 písm. b/ zákona č. 618/2003 Z.z. a v konečnom dôsledku je v rozpore s § 23 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého má účastník správneho konania právo, aby mu správny orgán vyhotovil kópie listín, ktoré sú súčasťou administratívneho - úradného spisu.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný namietajúc správnosť záverov prvostupňového súdu z dôvodov vymedzených nižšie žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamesti a náhradu trov konania jej priznáva.

6. Žalovaný odvolávajúc sa na ochranu poskytovanú projektovej dokumentácii príslušnými ustanoveniami autorského zákona zastával názor, že pokiaľ žalobkyňa požadovala vyhotovenie fotokópie celej dokumentácie, pričom táto obsahovala autorizačnú pečiatku a podpis jej spracovateľa, stavebný úrad postupoval správne, ak jej bez súhlasu autora odmietol vyhotovenie fotokópie kompletnej projektovej dokumentácie v rámci konania poskytnúť a vyžiadal si takýto súhlas od autora projektu Ing. L. H., ktorý však následne súhlas nedal. Konštatoval, že iný účastník konania ako stavebník v správnom konaní má právo sa s touto dokumentáciou oboznámiť, keďže je súčasťou podkladu rozhodnutia a súčasťou spisu a v súlade s ustanovením § 23 ods. 1 správneho poriadku má v rámci tohto práva aj právo dostať kópie spisu, t.j. aj projektovej dokumentácie, avšak tento jeho právny nárok má určité obmedzenia, najmä pokiaľ ide o poskytnutie fotokópie celej projektovej dokumentácie vyplývajúce z ustanovenia § 18 ods. 2 písm. a/ autorského zákona, ako aj z ustanovenia § 13 ods. 2 zákona č. 138/1992 Zb. Podľa žalovaného v prípade architektonického diela vo forme projektovej dokumentácie stavby alebo konštrukcie stavby nie je možné tiež aplikovať ustanovenie § 24 ods. 1 autorského zákona, ktoré upravuje zákonné licencie bez súhlasu autora, nakoľko je v zmysle ust. § 24 ods. 3 písm. a/ autorského zákona vždy nutný na vyhotovenie rozmnoženiny celého architektonického diela súhlas autora.

7. Žalobkyňa podala odvolanie proti výroku o trovách konania, v ktorom namietala, že krajský súd jej nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon ďalšej porady s klientom konanej 10.04.2015, v rámci ktorej žalobkyňa predložila právnomu zástupcovi potvrdenie z Obecného úradu z 09.12.2014, fotodokumentáciu, ktoré však podľa názoru súdu mali byť vykonané v štádiu prípravy a prevzatia zastúpenia. S týmto názorom sa žalobkyňa nestotožňuje a má za to, že nakoľko je zastúpená advokátom v konaní, je právom účastníka konania, aby bol oboznámený s vyjadreniami, stanoviskami druhej procesnej strany, čo bolo potrebné pred vytýčeným pojednávaním 05.05.2015, ktorého mala záujem sa zúčastniť. Na základe uvedených skutočností žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu vo výrokovej časti o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania vo výške 70,- € na zaplatenom súdnom poplatku a sumu vo výške 696,62 € titulom trov právneho zastúpenia.

8. K odvolaniu žalovaného adresovala súdu vyjadrenie z 02.06.2015, v ktorom nesúhlasila s právnymi závermi a skutkovými tvrdeniami žalovaného, pričom mala za to, že na základe spôsobu vedenia správneho konania a rozhodnutia pred týmito orgánmi z dôvodu porušenia práv žalobkyne došlo k situácii neobjektívneho zistenia stavu veci a následného nezákonného a nesprávneho rozhodnutia. Uviedla, že domová nehnuteľnosť bola bez stavebného povolenia v určitých etapách nadstavovaná, dostavovaná a táto skutočnosť nie je premietnutá v časti „pôvodný stav“ v projektovej dokumentácii. Rovnako za neobjektívnu považovala vyhotovenú projektovú dokumentáciu narhovaného stavu, nakoľko projektant premietol do navrhovaného stavu už reálny stav, v akom sa nehnuteľnosť v súčasnosti nachádza. Zo strany stavebníka došlo podľa žalobkyne k svojvôli, nerešpektovaniu stavebného zákona, platných zákonov a tým došlo k hrubému porušeniu práv žalobkyne ako účastníčky konania.

9. Ďalší účastníci konania sa k odvolaniu žalovaného a žalobkyne nevyjadrili a odvolací návrh nepodali.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP), pričom dospel jednomyselne k záveru, že odvolania žalovaného ako aj

žalobkyne nie sú dôvodné a preto podľa § 219 ods. 1 OSP <. rozhodnutie krajského súdu potvrdil, aj keď čiastočne z iných dôvodov.

11. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

12. Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

13. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

14. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

15. Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

16. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

17. Podľa ustanovenia § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

18. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

19. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

20. Predmetom konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP zrušil žalobou žalobkyne napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o dodatočnom povolení zrealizovaných stavebných prác na stavbe: „Prístavba a nadstavba rodinného domu so vznikom novej bytovej jednotky“ na pozemku CKN p. č. 252, kat. úz. G., okres B.,; a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako a.j.konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vyporiadal so všetkými podstatnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného

21. Najvyšší súd sa nestotožnil s právnym záverom krajského súdu v tej časti, v ktorej namieta vadu konania spočívajúcu v odopretí práva účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia z dôvodu neumožnenia žalobkyňi oboznámiť sa s kompletnou projektovou dokumentáciou posudzovanej stavby, ktorá bola jedným z podkladov pre vydanie napadnutých rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu. Z administratívneho spisu najvyššiemu súdu vyplynulo, že žalobkyňa spolu s jej právnym zástupcom 09.04.2014 využili právo nahliadnuť do správneho spisu a aj do projektovej dokumentácie, ktorá bola jeho súčasťou, na základe čoho mal najvyšší súd preukázané, že práva účastníka konania nazerať do spisov v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 správneho poriadku neboli žalobkyňi upreté. Pokiaľ ide o postup správneho orgánu, ktorý bez súhlasu autora odmietol vyhotovenie fotokópie kompletnej projektovej dokumentácie v rámci konania poskytnúť a vyžiadal si súhlas autora projektu Ing. L. H., ktorý následne tento súhlas nedal, tento je potrebné považovať za správny. Najvyšší súd zastáva názor, že v prípade architektonického diela vo forme projektovej dokumentácie stavby alebo konštrukcie stavby nie je možné aplikovať ustanovenie § 24 ods. 1 autorského zákona, ktoré upravuje zákonné licencie bez súhlasu autora diela. Súhlas autora diela je v zmysle § 24 ods. 3 písm. a/ autorského zákona vždy nutný na vyhotovenie rozmnoženiny celého architektonického diela alebo jeho časti. Najvyšší súd súhlasí so závermi krajského súdu, že v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 138/1992 Zb. je projektová dokumentácia verejnou listinou, ktorá bola predložená stavebnému úradu pre úradné účely a v tomto rozsahu sa na ňu autorskoprávna ochrana nevzťahuje. Táto zákonná výnimka je však obmedzená úradným účelom jej poskytnutia, t.j. pre potreby stavebného úradu, ktorý v rámci stavebného konania posudzuje, či projektová dokumentácia bola vypracovaná v súlade s podmienkami určenými v územnom rozhodnutí, v súlade so všeobecnými technickými požiadavkami na výstavbu a v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona. Uvedený zákonný limit je definovaný v ustanovení § 13 ods. 2 zákona č. 138/1992 Zb., v zmysle ktorého je možné písomnosti uvedené v odseku 1, to znamená aj projektovú dokumentáciu, ktorá je súčasťou administratívneho spisu, použiť iba na účel, na ktorý boli vyhovotené; na iný účel ich možnosťou použiť iba so súhlasom autora. Projekt stavby bol doručený vlastníčkmi posudzovanej stavby stavebnému úradu a bol predložený pre úradné účely a tvoril obsah úradného spisu prvostupňového správneho orgánu - Stavebného úradu Obce Divina, preto pokiaľ žalobkyňa žiadala o poskytnutie fotokópie kompletnej projektovej dokumentácie na iný ako úradný účel, postupoval správny orgán v súlade so zákonom, keď jej kompletnú fotodokumentáciu bez súhlasu jej autora odmietol poskytnúť.

22. Z obsahu spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, najvyšší súd zistil, že Obec Divina ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím č.s.: 20297/2012-31131/2013-OS.MIL z 29.05.2013 dodatočne povolil stavbu: „Prístavba a nadstavba rodinného domu“, na pozemku v k.ú.: G., parc. č: 252 KN-C. Proti vydanému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, v ktorom okrem iného uviedla, že v podaných námietkach poukazovala na skutočnosť, že časť prístavby a nadstavby bola realizovaná na spoločnom murovanom plote bez jej súhlasu ako spoluvlastníka tohto plotu. Jedná sa o prístavbu, ktorá predstavuje predsieň, sociálnu časť a táto časť novovytvoreného domu č. 554 je fyzicky oproti domu č. 555 žalobkyne. V rámci a priebehu stavebného konania poukazovala na nedostatky predkladaných projektových dokladov, rovnako spochybňovala stav dokončenej stavby č. 554, 1. nadzemného podlažia, čo sa týka priečok a inštalácií. Mala za to, že ani z doplnenej dokumentácie nie je zrejmé, aký bol pôvodný stav. V tomto smere podľa

jej názoru stavebný úrad nevykonal dostatočné dokazovanie a napadnuté rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné. Poukázala tiež na to, že stavebný úrad sa nevysporiadal s námietkou nedoloženej statiky stavby. Z predložených dokladov, snímky polohopisného plánu aj prípadnou samotnou obhliadkou na mieste samom bolo podľa žalobkyne nesporné, že strecha, fasáda, prípadné oplechovanie spodných okien zasahuje do domu žalobkyne, s čím sa stavebný úrad podľa jej názoru rovnako nevysporiadal. Právny predchodca žalovaného - Obvodný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, v konaní o podanom odvolaní žalobkyne rozhodnutím ObÚ-ZA-OVBP2/B/2013/00943/Pál z 12.09.2013 skoršie rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v konaní o dodatočnom povolení posudzovanej stavby zrušil a vec vrátil prvostupňovému správnenému orgánu na nové konanie. Dôvodom pre tento postup bola skutočnosť, že vlastníci nepovolenej stavby v dostatočnom rozsahu nezdokumentovali stav rodinného domu pred tým, ako začali s nepovolenými úpravami a nakoľko predmetom dodatočného povolenia stavby je aj nadstavba, nemohol druhostupňový správny orgán (vzhľadom na to, že chýbal výkres zachytávajúci pôvodný objekt v pohľadoch v reze) určiť, o koľko sa stavba nadstavbou zvýšila. Ďalej poukázal, že v súhrnnej technickej správe je medzi stavebnými úpravami existujúceho rodinného domu uvedená aj demontáž starej nevyhovujúcej konštrukcie krovu, avšak takýto výkres krovu v projektovej dokumentácii absentuje. Druhostupňový správny orgán uložil Stavebnému úradu Obce Divina doplniť projektovú dokumentáciu o chýbajúce výkresy. Následne Obec Divina vyzvala stavebníkov na doplnenie žiadosti o dodatočné stavebné povolenie a prerušenie konania - predloženie výkresov a údajov tak, ako je špecifikované v tejto výzve a oznámením č. 20297/2012-17326/2014-OS-JS z 27.03.2014 oznámila účastníkom konania, že pokračuje konanie o dodatočnom povolení posudzovanej stavby, pričom súčasne podľa § 61 ods. 3 stavebného zákona vyzvala účastníkov konania, že môžu svoje námietky uplatniť najneskôr do 7-ich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia. Žalobkyňa so svojim právnym zástupcom 09.04.2014 nahliadala do spisu a do zápisnice vzniesla opätovne námietky rozporu projektovej fotodokumentácie s jestvujúcim stavom. Následne vydal prvostupňový správny orgán rozhodnutie, ktorým povolil zrealizované stavebné úpravy a určil podmienky pre uskutočnenie a užívanie stavby. V odôvodnení k námietkam žalobkyne týkajúcim sa nesúladu jestvujúceho stavu s predloženou projektovou dokumentáciou, uviedol, že tieto zamietá, čo zdôvodnil tým, že tvrdenia o rozpore projektovej dokumentácie a pôvodného stavu sú mimo predmet konania. Ďalej uviedol, že stavebník predložil projektovú dokumentáciu stavby, v zmysle ktorej sú predmetom konania prístavba zádveria so schodiskom vedúcim do novovytvoreného obytného podkrovia vzniknutého nadstavbou s vytvorením novej bytovej jednotky. Poukázal na to, že tvrdenia žalobkyne nie sú bližšie špecifikované a ani preukázané žiadnym relevantným dokladom. Na základe žalobkyňou podaného odvolania žalovaný potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie konštatujúc jeho vecnú správnosť považoval námietky žalobkyne za nedôvodné a zamietol ich. K námietke žalobkyne k podkladom rozhodnutia uviedol, že vlastními nepovolenej stavby predložená PD je vypracovaná v potrebnom rozsahu pre riadne posúdenie stavby. Z hľadiska PD sú plánované dva okenné otvory, ktoré sú zakreslené v PD, ktoré však, ako konštatuje prvostupňový správny orgán, ešte vyhotovené neboli. Čo sa týka námietky ohľadne nepreukázania podkladov týkajúcich sa statiky stavby 554 a poukázania, že časť prístavby a nadstavby je realizovaná na tzv. plote, ktorý nebol určený ako súčasť stavby a nemá základy potrebné pre stavbu, čo môže spôsobiť deštrukciu časti domu 554 a poškodenie majetku a zdravia, žalovaný konštatoval, že súčasťou spisu je dokumentácia pre dodatočné stavebné povolenia vypracovaná projektantom Ing. L. H. s dátumom 1/2014, ktorej obsahom je aj architektúra a statika - statický posudok. Statika bola vypracovaná odborne spôsobilou osobou Ing. S. F., PhD. s dátumom spracovania 12/2013 a z nej vyplýva, že sa zaoberal statikou celej stavby, ktorá je predmetom konania o dodatočnom povolení - aj oplatením, ktoré má byť súčasťou prístavby. Na existujúcom oplatení v dotknutej časti nie sú viditeľné žiadne trhliny ani nadmerné deformácie. Pri vybudovaní prístavby bude táto časť oplatenia slúžiť ako súčasť obvodovej steny. Žalobkyňa v konaní namietala, že projektant zakreslil na prvom nadzemnom podlaží dve okná smerom do dvora žalobkyne, ktoré tam nie sú reálne osadené a k námietke umiestnenia okien smerom k jej domu, pričom žiadala uložiť vlastníkom nepovolenej stavby opatrenia a podmienky, aby osadili také okná, ktoré budú nepriehľadné a bude ich možné otvárať maximálne do polohy vetračky. Rovnako namietala, že strecha, fasáda, prípadne oplechovanie spodných okien zasahuje do jej domu a že prvostupňový správny orgán sa touto námietkou kvalifikovane nezaoberal. Žalovaný k uvedeným námietkam konštatoval, že vo veci je potrebné zdôrazniť, že predmetom konania je dodatočné povolenie prístavby a nadstavby jestvujúceho

rodinného domu - teda zmenu dokončenej stavby. Pôvodný objekt rodinného domu bol umiestnený na spoločnej hranici pozemkov, táto skutočnosť je nemenná ani v prípade prístavby a nadstavby. Umiestnenie obytných miestností smerom k pozemku žalobkyne vyplýva zo samotného situovania stavby rodinného domu vo vzťahu k svetovým stranám, keď tieto sú orientované na juh, na sever sú orientované okná WC, kúpeľne, kotle, skladu na prvom ako aj na druhom nadzemnom podlaží. Oproti týmto oknám z obytných miestností nie je situovaný rodinný dom odvolateľky, nakoľko je posunutý juhozápadným smerom do vnútra pozemku žalobkyne, teda nemôže dôjsť k zatienu rodinného domu žalobkyne prístavbou ani nadstavbou. Žalovaný mal za to, že nadstavbou a prístavbou nedôjde k takému zásahu do vlastníckych práv žalobkyne, aby nadstavba a prístavba nemohla byť dodatočne povolená. Pôvodný objekt už bol umiestnený na hranici pozemku, ani nadstavbou a prístavbou nedôjde k obmedzeniu užívania pozemku vo vlastníctve žalobkyne. Sklony sedlovej strechy sú orientované na východ a západ, na pozemok vlastníkov nepovolenej stavby, čím nedôjde k znehodnocovaniu pozemku žalobkyne ani v dôsledku atmosférických zrážok, strecha je opatrená dažďovými zvodmi zvedenými taktiež na pozemok vlastníkov nepovolenej stavby. Z predloženej projektovej dokumentácie vyplýva, že strešná konštrukcia presahuje minimálnou časťou na pozemok žalobkyne, to isté sa týka aj prípadného oplechovania okien. Žalovaný mal za to, že tento minimálny presah nemá vplyv na možnosť užívať pozemok žalobkyňou na určený účel, v žiadnom prípade nezasahuje do domu žalobkyne ako to tvrdí, nakoľko medzi domom žalobkyne a domom vlastníkov nepovolenej stavby je odstup cca 3 metre a tieto oba domy sú oproti sebe umiestnené len v časti prístavby schodiska, kde ani nie sú smerom k domu žalobkyne umiestnené žiadne okenné otvory. Žalovaný dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je vecne správne.

23. Podľa ustanovenia § 88a ods. 1, 3, 4, 5, 7 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Ak vlastníka stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastníka zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby. Ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

24. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 stavebného zákona, v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia, b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi, c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie, d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorcom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania.

25. V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok).

26. Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a stavebného zákona upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstaráť všetky potrebné doklady, t.j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Pojem verejného záujmu nie je v stavebnom zákone presne definovaný, avšak vychádzajúc z judikatúry ústavného súdu a najvyššieho súdu verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad nepovolenej stavby, resp. jej zmeny, alebo jej časti s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, s určenými záväznými limitmi a regulatívami, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby, jej zmeny alebo zmeny jej časti ide a na aký účel sa má stavba, jej zmena, resp. zmena jej časti v budúcnosti užívať a ktoré záujmy budú tým dotknuté.

27. Podľa názoru najvyššieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní nepostupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, keď vyhodnotili námietku žalobkyne ako účastníky správneho konania, že v správnom konaní nebola posúdená otázka, či povolením stavebných úprav prístavby a nadstavby rodinného domu nedôjde k rozporu s cieľmi a zámermi územného plánovania ako neopodstatnenú a nezaoberali sa ňou, pričom túto vzniesla opakovane v správnom konaní, ako aj v žalobe.

28. Z podkladov spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dôvodom pre zrušenie skoršieho správneho rozhodnutia právnym predchodcom žalovaného - Obvodný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, rozhodnutím ObÚ-ZA-OVBP2/B/2013/00943/Pál z 12.09.2013 boli nedostatky podkladov k žiadosti stavebníkov o dodatočné povolenie vykonaných stavebných úprav, keďže stavebníci v dostatočnom rozsahu nezdokumentovali stav rodinného domu pred tým, ako začali s nepovolenými úpravami a nakoľko predmetom dodatočného povolenia stavby je aj nadstavba, nemohol druhostupňový správny orgán (vzhľadom na to, že chýbal výkres zachytávajúci pôvodný objekt v pohľadoch v reze) určiť, o koľko sa stavba nadstavbou zvýšila. Druhostupňový orgán poukázal aj na ďalšie nedostatky predloženej dokumentácie, na základe čoho uložil Stavebnému úradu Obce Divina doplniť projektovú dokumentáciu o chýbajúce výkresy (doterajší a navrhovaný stav, situácia stavby, pôdorysy, rezy a pohľady, výkresy konštrukcie krovu, detailné riešenie tepelnej izolácie, situačný výkres doplniť o odstupové vzdialenosti od susedných parciel, ako aj okolitých stavieb, výškové osadenie rodinného domu), doplniť údaje o súlade stavby s územnoplánovacou dokumentáciou, predložiť statické posúdenie oplotenia, ktoré je súčasťou stavby a pod.

29. Najvyššiemu súdu z podkladov administratívneho spisu vyplynulo, že stavebný úrad nepostupoval v súlade s ustanovením § 88a ods. 1 stavebného zákona, keďže v podkladoch administratívneho spisu sa nenachádza posúdenie súladu stavby s územnoplánovacou dokumentáciou po doplnení chýbajúcich resp. neúplných podkladov, ktoré stavebníci predložili v novom konaní stavebnému úradu. Z administratívneho spisu predloženom v konaní najvyšší súd zistil že na základe výzvy stavebného úradu zo 04.11.2013 stavebníci doplnili projektovú dokumentáciu v správnom orgáne naznačenom smere a predložili v správnom konaní, pričom táto bola vypracovaná s dátumom 1/2014. V administratívnom spise sa však nenachádzajú údaje o súlade s územnoplánovacou dokumentáciou po jej prepracovaní a doplnení podkladov v značnom rozsahu. Skoršie posúdenie súladu s územnoplánovacou dokumentáciou,

ktoré sa nachádza v administratívnom spise tak nemožno akceptovať ako relevantný podklad v vydaní meritorneho rozhodnutia správneho orgánu. Stavebník musí vzhľadom na uvedené dokázať, že jeho nepovolená stavba nie je v rozpore so stavebným zákonom, konkrétne s cieľmi a zámermi územného plánovania vyjadrenými v územnoplánovacej dokumentácii, územnoplánovacích podkladoch a územnom rozhodnutí. Takáto stavba by zásadne mala byť povolená, ak nie je na mieste, ktoré územný plán alebo územné rozhodnutie vylučuje zo zástavby alebo postavená spôsobom, ktorý územný plán alebo územné rozhodnutie vylučuje, prípadne podmieňuje opatreniami, ktoré sa nevykonali. Až v prípade, že vlastník stavby preukáže stavebnému úradu pri nepovolenej stavbe alebo stavbe postavenej v rozpore so stavebným povolením súlad s verejnými záujmami, môže ju stavebný úrad dodatočne povoliť po predložení žiadosti stavebníka o jej dodatočné povolenie.

30. Pri stavbách postavených bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním je stavebný úrad povinný vždy najskôr skúmať, či takúto stavbu nemožno dodatočne povoliť. Vyhodnocuje pritom jej vplyv na životné prostredie, súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, resp. s funkčným využitím územia, so všeobecnými technickými požiadavkami vymedzenými príslušnými právnymi predpismi a technickými normami, pričom prihliadne na stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov, a napokon skúma aj vlastnícke vzťahy k pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Pokiaľ zistí súlad s verejnými záujmami, stavbu môže dodatočne povoliť, pričom vo výroku o dodatočnom povolení zároveň vysloví súhlas s užívaním stavby na daný účel. Tým, že prvostupňový správny orgán v danom prípade neposúdil súlad existujúcej stavby s verejnými záujmami, porušil tak procesný postup predpísaný stavebným zákonom. Najvyšší súd mal na základe uvedeného preukázať, že správny orgán nevyhodnotil rozpor s verejným záujmom pokiaľ podklady rozhodnutia predložené stavebníkmi v správnom konaní neposúdil z hľadiska ich súladu s územným plánom. Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku), v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Musí postupovať v konaní tak, aby zabezpečoval ochranu práv osôb a súčasne vyžadoval plnenie ich povinností v nadväznosti na ochranu záujmov štátu a spoločnosti. Ide o presadzovanie cieľov hmotnoprávnej úpravy v konkrétnej veci.

31. Zásada materiálnej pravdy je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 4 správneho poriadku a ďalej konkretizovaná v ďalších ustanoveniach správneho poriadku (§ 32 a 46). Zásadu materiálnej pravdy treba aplikovať spolu so zásadou zákonnosti a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú vlastne jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci. Za zistenia skutočného stavu veci treba považovať zistenie všetkých skutočností, ktoré sú podľa príslušného hmotnoprávneho predpisu právne významné. Požiadavka súladu s verejným záujmom je v danej právnej veci nepochybne takouto skutočnosťou. Zistenie úplného a presného stavu vecí je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu.

32. Najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán v odôvodnení uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Pokiaľ správny orgán náležite neodôvodnil svoje rozhodnutie, toto je nepreskúmateľné a vydané v rozpore so zákonom.

33. Ako vyplýva za administratívneho spisu správny orgán tak neposudzoval všetky podklady nevyhnutné pre vydanie zákonného rozhodnutia. Ak je rozhodnutie správneho orgánu nepreskúmateľné, súd nemôže jeho dôvody nahrádzať. Keďže vo veci konajúci a rozhodujúci správny orgán nepostupoval v intenciách citovaných noriem a toto jeho procesné pochybenie mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, postupoval krajský súd vecne správne, keď rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 250j ods.2 písm. e/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Na uvedenom základe sa preto Najvyšší súd stotožňuje so zrušovacími závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom.

34. V zmysle vyššie uvedeného, žalovaný v ďalšom konaní súc viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP) odstráni procesné nedostatky a vady náležite doplní nedostatočne zistený skutkový stav veci v zhora naznačenom smere, pričom bude venovať dostatočnú pozornosť otázke verejného záujmu tak, aby sa náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobkyne a tak, aby zodpovedalo zákonu (§ 46 a § 47 ods. 3 správneho poriadku).

35. Najvyšší súd preskúmal odvolanie žalobkyne, ktoré smerovalo proti výroku o trovách konania a dospel k záveru, že mu nie je možné priznať úspech. Krajský súd priznal žalobkyni vzhľadom na jej úspech v konaní trovy konania vo výške súdneho poplatku za žalobu 70,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 518,76 €. Tieto pozostávali z odmeny za úkony:

- prevzatie veci vo výške 134,- € + režijný paušál 8,04 € = 142,04 €,

- podanie žaloby vo výške 134,- € + režijný paušál 8,04 € = 142,04 €,

- účasť na pojednávaní dňa 05.05.2015 vo výške 139,83 € + režijný paušál 8,39 € = 148,22 €,

a to v zmysle § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb,

- 20% DPH vo výške 86,46 €.

Celkom krajský súd zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 588,76 € (70,- € + 518,76 €).

Krajský súd nepriznal žalobkyni náhradu za úkon - ďalšia porada s klientom 10.04.2015. Pokiaľ na tejto porade zo strany právneho zástupcu žalobkyne došlo k jej oboznámeniu s obsahom vyjadrenia žalovaného z 28.11.2015 a účastníkov z 30.12.2014, obsah týchto podaní nevyvolával podľa krajského súdu žiadne nové skutočnosti týkajúce sa súdneho konania a ani správneho konania vedeného tak pred prvostupňovým správnym orgánom, ako ani pred žalovaným. Z uvedeného dôvodu ani nemožno očakávať vznik nových námietok zo strany žalobkyne, ktorými by odôvodňovala (rozširovala) svoju žalobu z 20.10.2014. Naviac dodal, že všetky námietky proti preskúmanému rozhodnutiu je potrebné uviesť v žalobe a po uplynutí lehoty v zmysle § 250b ods. 1 OSP tieto nie je možné rozširovať o nové žalobné námietky a prihliadať na ne. Pokiaľ žalobkyňa na predmetnej porade predložila právnenému zástupcovi potvrdenie Obecného úradu Divina z 09.12.2014 a fotodokumentáciu o osadených oknách a prasklinách, na tieto doklady poukázal právny zástupca žalobkyne už v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 29.12.2014, neskôr v návrhu na odklad vykonateľnosti správneho rozhodnutia z 22.1.2015, ktorému návrhu však predsedníčka senátu nevyhovela upovedomením z 02.03.2015. Krajský súd uzavrel, že v danom prípade teda uvádzané potvrdenie a fotodokumentácia nemohli byť dôvodom porady z 10.04.2015. Dodal, že pokiaľ bolo predmetom uvedenej porady poučenie žalobkyne zo strany jej právneho zástupcu o charaktere tohto súdneho sporu, jeho osobitostiach a ďalšie skutočnosti uvádzané v Zázname z porady s klientom z 10.04.2015, tieto mohli a mali byť vykonané v štádiu prípravy a prevzatia zastúpenia. Z uvedených dôvodov preto trovy v súvislosti s týmto úkonom (ďalšia porada s klientom 10.04.2015) vzniknuté krajský súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania.

36. Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3 OSP, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci č.k. III. ÚS 557/2011-12 z 13. decembra 2011 dáva do pozornosti, že trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku.

38. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy

potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok a aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne.

39. Vychádzajúc z uvedeného nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky prisvedčiť odvolacej námietke žalobkyne a náhradu trov konania za úkon - ďalšia porada s klientom 10.04.2015 priznať. Najvyšší súd ďalej uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyčerpávajúcim odôvodnením krajského súdu k nepriznaniu náhrady trov konania pre tento úkon, ktorý správne poukázal na ustanovenie § 250b ods. 1 OSP, v zmysle ktorého nie je možné rozširovať žalobné námietky po uplynutí preklúzívnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby, preto pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že na porade konanej 10.04.2015 predložila právnenému zástupcovi potvrdenie Obecného úradu Divina z 09.12.2014 a fotodokumentáciu o osadených oknách a prasklinách, nemožno vzhliadať príčinnú súvislosť medzi vynaloženými trovami právneho zastúpenia a účelným presadzovaním procesných nárokov a prostriedkov procesnej obrany.

40. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 a 8 OSP tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 177,86 €, ktoré tvorí tarifná odmena advokáta za 1 úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov; ďalej len „vyhláška“ (pisomné podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného z 02.06.2015) vo výške 139,83 € (§ 11 ods. 4 vyhlášky) s paušálnou náhradou (§ 16 ods. 3 vyhlášky) 8,39 €. Nakoľko advokát žalobkyne je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada o daň z pridanej hodnoty 20% (§ 18 ods. 3 vyhlášky), čo predstavuje sumu 29,64 €.

41. Najvyšší súd žalobkyni náhradu trov konania, ktoré si uplatňovala za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku krajského súdu vo výške 70,- € a trovy právneho zastúpenia tak, ako si ich vyčísliť nepriznal poukazujúc na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobkyňa v časti ňou podaného odvolania úspech v konaní nemala.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.